

**Õpetaja Aldo Kõögardal'i
õnnistamisel
keila koguduse peale**

4. detsembril 1921. a.

Õpetaja Kõögardal

sündis 28. detsembril 1890. a. (vana kal. j.) Wiljandi kihelkonnas
Karuła wallas taluomaniku pojana. Õpetajaametisse õnnistati
27. augustil 1917. a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

657648189

I.

Enne õnnistamist.

Wiisil: Kuis pean wastu wõtma. 246.

Aukuningas, su ette Nüüd rõõmsalt astume, Sind, õnnistuse läte, Küll wäga palume: Dh meie õpetajat Sa hoiu armu all, Et Sinu teed ja rajad Si kaoks silmist tal!

Dh teda kätel kannu, Et ta ei komistaks, Tal' rohkest Waimu anna, Siis saab küll elawaks Ta kuulutuse läbi Ka mõni jurnulim — Sels woolaku Su wägi Ta hinge, Wiinapu!

Jah, Jumal ise kaitsku Su wäljaminemist, Ta parem käsi hoidku Su jissetulemist, Et wõiksid kaua, kaua Meil' walgust näidata, mis Talle pulmalaua Pealt paistab lõpmata!

II.

Pärast õnnistamist.

Omaj wiisil. 57.

Tänu olgu Jumalal' Kõigis paigus taewa all, Et ta täitnud töölust, Saatnud meile õnnistust.

Dle terwe tulemast, Dndust mulle pattumast, Minu südant walmista Gnefele armuga.

Tule, au Isсанд, ja Minu jisse elama: Minu südant puhitse, Kõigist patust puhtaks tee.

III.

Pealaul.

Wiisil: Kõik kallis hinge õnnistus. 201.

Dõ on nüüd mööda läinud meil Ja rõõmu päew on tulnud: Kõik kurwastus on lõpnud neil, Kes nuttes hädas olnud, Et armu päike Jeesus Krist Nüüd tõusnud meile armulist, Meid kõiki walgustama.

Siis jätkem patu pimedust, Mis meile waewaks olnud, See pöörab rõõmuks kurwastust, Kes täna meile tulnud. Dh tulge päikest waatama, Kes tõuseb uue iluga Ja paistab igaweste.

I.

Enne õnnistamist.

Wiisil: Kuis pean vastu wõtma. 246.

Mituningas, su ette Nüüd rõõmsalt astume, Sind, õnnistuse läte, Küll wäga palume: Dh meie õpetajat Sa hoiu armu all, Et Sinu teed ja rajad Si kaoks filmist tal!

Dh teda kätel kanna, Et ta ei komistaks, Tal' rohkest Waimu anna, Siis saab küll elawaks Ta kuulutuse läbi Ka mõni jumaluu — Saks woolaku Su wägi Ta hinge, Wiinapu!

Jah, Jumal ise kaitstu Su wäljannemist, Ta parem läsi hoidku Su sissetulemist, Et wõiksid laua, laua Weil' walguft näidata, mis Talle pulmalaua Pealt paistab lõpmata!

II.

Pärast õnnistamist.

Omalt wiisil. 57.

Dänu olgu Jumalal' Kõigis paigus taewa all, Et ta täitnud töolust, Saatnud meile õnnistust.

Ole terve tulemast, Sindust mulle pakkumast, Minu südant walmista Enesele armuga.

Lule, au Isfand, ja Minu sisse elama: Minu südant puhitse, Kõigist patust puhtaks tee.

III.

Pealaul.

Wiisil: Kõik kallid hinge õnnistus. 201.

Dõ on nüüd mööda läinud meil Ta rõõmu päew on tulnud: Kõik kurwastus on lõpnud neil, Kes nuttes hädas olnud, Et armu päike Teesus Krist Nüüd tõusnud meile armulist, Meid kõiki walguutama.

Siis jätkem patu pimedust, Mis meile waewaks olnud, See pöörab rõõmuks kurwastust, Kes täna meile tulnud. Dh tulge päikest waatama, Kes tõuseb uue iluga Ta paistab igaweste.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Siin on nüüd sõna lihaks jaand Ja meie juure tõtnud,
Ja neile ennast ilmutand, Kes teda vastu wõtnud; Kes iga-
weses hiilguses Seal paistis Isa palge ees, Kui päike meile
tõuseb.

Eht jüda haige, nõrk on pea Ja hukas meie ise: Sings,
fina fiiski seda tea, Et sa saad Siionisse! Seft waata, taewa
wärawad Weel täies ehtes järeawad: Sealt ja'gi elu leiad!

IV.

Rantslilalm.

Wiißil: Sull, sull, Jehoowa, tahan laulda. 152.

Dh et su tuli pea põlets Ja kõik maailm saaks temast täi-
detud, Et lõikajaid ka rohkest tuleks, Et, Issand, sinu töö
saaks lõpetud. Su päralt lõikns; ära seisa wait! Seft lõikust
palju, pisut lõikajaid.

V.

Palwelaul.

Wiißil: Nüüd tehke kõrges wärawad. 260.

Dh tule, Snnistegija, Mu jüda on sull' lahti ka, Dh tule
meile armuga, Ja oma heldust ilmuta! Su Püha Waim nüüd
he beste Meid saatku õndsja taewasse. Mu sinu nimele Nüüd
Issand, anname.

VI.

Lõpulaul.

Wiißil: Arka üles, minit siida. 290.

Diiget rõõmu, rahu annad Sina, Jeesus, ükfine; Keda sina
õnnistannud, See on õnnis õieti. Rõõmupäew mull, paista ja
Täna, edaspidi ka! Anna ennast mulle näha, Sina wõid mind
õndsaks teha.

Minu jüda, ole rõõmus, Kuuldud on su palwe hääl; Jee-
sus tuleb sulle armus, Wõtleb sinu waeje peal'; Walmista end
temale Süda talle lahti tee? Tema omaks ennast anna, Oma
waew ta ette fanna.